

loven. Men vi fik intet som helst at vide. Det havde, siger jeg, været meget naturligt, og saadan have andre Finansministre tidligere gjort. Naar vi have ønsket Oplysninger om den finansielle Stilling, ere de altid beredvilligt blevne givne af Finansministrene, men her fik vi altsaa intet at vide. Hvad Grunden har været, kan man naturligvis ikke sige. Jeg kender ikke den højtærede Finansministers Grunde til, at han har givet den stummes Rolle og ikke har villet svare paa de Spørgsmaal, der rettedes til ham, men jeg siger, at det havde været saare naturligt, om vi havde faaet noget at vide, navnlig da vi gik ud til de sidste Folketingsvalg, hvor vi vide, der stod meget store Udgifter paa Dagsordenen, og der af Regeringen var fremsat Lovforslag, som vilde kræve 30—40 Mill. Kr. en Gang for alle, som det hedder. Det havde været saare naturligt, om man havde kendt Statens finansielle Stilling, saaledes at man kunde have oplyst Vælgerbefolkningen om, hvorledes Staten sad i det. Det er saare naturligt, at mange Vælgere have været i den Tro, at naar der for 15 Maaneder siden var 50 Mill. Kr. i Statskassen, saa maatte de Krav, der blev stillede i Anledning af Forsvarslovene, muligvis kunne fyldestgøres med de Penge, der fandtes i Statskassen; men nu vide vi altsaa, at det er saa langt fra Tilfældet, at de Penge, der var i Statskassen, ere borte, og at Staten ikke en Gang kan opfylde sine andre naturlige Krav uden at ty til et saa stort Statslaan som dette. Og naar derfor Talen bliver om at gennemføre Forsvarslovene, saa vide vi, at saa maa der atter stiftes et stort Statslaan for at skaffe de nødvendige Penge. Det er Spørgsmaal, Vælgerbefolkningen har Krav paa at faa Oplysning om, og jeg maa derfor, som sagt, meget beklage, at den højtærede Finansminister ikke har villet eller kunnet give os de tilstrækkelige Oplysninger.

Vi have i det om denne Sag nedsatte Udvalg faaet oplyst, at Staten allerede den 1. April begyndte at overtrække sin Konto i Nationalbanken, og at Beløbene have været vekslende, at de have været oppe paa en Sum af ikke mindre end omtrent 13 Mill. Den 1. April var altsaa Rigsdagen inde; men vi fik intet at vide. Den var samlet til den 6. Maj, og den blev atter sammenkaldt den 9. Juni; men end ikke da fandt Ministeren, det var nødvendigt at give os Oplysning om den finansielle Stilling. Da vi endelig fik Besked

om den, kunde vi læse det i „Berlingske Tidende“. Jeg synes, der er noget i høj Grad nedslaaende for os Rigsdagsmænd i, at vi skulle hente vore Oplysninger i Højres Blade om Ting, som vi have saa fuldt ud Krav paa at faa ren Besked om af Regeringens Chef paa dette Omraade, nemlig den højtærede Finansminister. Det er derfor, at det Mindretal, hvortil jeg hører, har fundet sig foranlediget til at udtale sin Beklagelse af, at den højtærede Finansminister har vist en saadan Adfærd, som Tilfældet er. Den ærede Ordfører mener, at det er et stærkt Udtryk, der er brugt. Jeg synes ikke, Udtrykket er for stærkt. Det er netop et Udtryk, som virkelig rammer den Adfærd, som er vist fra den højtærede Ministers Side.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de to af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Zahle: Idet jeg i det væsentlige kan henholde mig til, hvad der er sagt af de to foregaaende Talere, skal jeg blot i største Korthed betone, at det, vi fra vor Side finde utilbørligt af den højtærede Finansminister, er det, at han, medens Rigsdagen er samlet, begynder at overtrække Kontoen i Nationalbanken uden at give Rigsdagen nogen som helst Meddelelse derom. Det maa allerede meget tidligt paa Foraaret have været klart i Finansministeriet, at den kontante Kassebeholdning ikke strakte til. Allerede i Marts Maaned har Statsgældsdirektøren henvendt sig til Nationalbanken om Tilladelse til at overtrække Statens Konto, og i April Maaned er Overtrækningen begyndt. Rigsdagen sidder samlet til ind i Maj Maaned; men den højtærede Finansminister finder ingen Anledning til at henvende sig til Rigsdagen desangaaende; tværtimod, naar han bliver spurgt om, hvor Pengene skulle komme fra, forholder den højtærede Finansminister sig tavs.

Den højtærede Finansminister spurgte mig forleden Dag, om jeg dog kunde oplyse ham om, hvilken Anledning han kunde have haft til at fortie det. Det er meget muligt, at den højtærede Finansminister ikke selv har forstaaet, hvilken Grund der kunde være til at fortie dette, og at han her har været et Redskab i andres Haand; men der var en meget god politisk Grund til at fortie dette. Thi i April Maaned stod vi foran det store Militærvalg, og det vilde i høj Grad have paavirket Vælgernes Holdning ved dette Valg, hvis de havde faaet at vide, at hver